Diáksport, testnevelés

Testnevelés és sport 1954-től-1975-ig

Minden kezdet nehéz, így a mostoha körülmények között meginduló iskolában, sportlétesítmények híján csak időszakosan működött a testnevelés és sport. Tavasszal és ősszel az időjárástól függően, Toma János mérnök tanár vezetésével a „Szigeten" többnyire fociztak a diákok.

Gyökeres változást hozott a Kenyérmezőn felépült korszerű, nagyméretű tornaterem és sportudvar.Rövid idő alatt, már az 1954-es évtől kezdve, kosárlabda, labdarúgás atlétika és torna sportágakban, a hagyományosan erős Gépipari Technikum, István gimnázium és Ferences gimnázium hármas versenyeihez felzárkózott a „Bányász" is.

A kikerülő diákok közül: Szalai István atléta, Mente Ferenc és Knyezsik István kosárlabdázó, a megyénkben ismert versenyző lett.

A későbbiek során az iskola sportolói már nemcsak a megyei, hanem az országos iskolai versenyeken is eredményesen szerepeltek. Az órai testnevelés elismeréseképpen, 1968-75-ig a Testnevelési Főiskola gyakorló iskolájaként szerepelt az intézmény.

A sportudvar tovább bővült egy kisméretű labdarugó pályával, ahol gerelyhajítás és diszkoszvetés gyakorlására is mód nyílt, valamint a pálya körül egy 200 méteres futópálya és 80 méteres futóegyenes segítette a sokoldalú oktatást.

További lendületet adott a sport-életnek a Felsőfokú Technikummal együtt beinduló Gépész Haladás SE megalakulása, amelynek keretében a középiskolások is versenyezhettek.

Ebben az időszakban az ország minden részéről válogatott, sportban is kiváló képességű tanulói gárda került az iskolába. A helyben működő kollégium, a kitűnő tárgyi és személyi feltételek összessége pezsgő és országosan is megjelenő sportot eredményezett, amely a jól felépített, követelményeket is támasztó testnevelési órákra épült.

Jelentősebb eredmények:

Kosárlabda: országos középiskolai döntő

- 1968 /Szeged/ III.helyezés
- 1970 /Budapest/ VI.helyezés
- 1972 /Székesfehérvár/ I. helyezés
- 1974 /Szarvas/ II. helyezés

Közben szinte minden évben megyei középiskolai bajnokságban I. hely.

1973: megyei középiskolai leány bajnokság: I. hely

(Amikor összesen kb. 30 leány járt az intézménybe.)

A Felsőfokú Technikum férfi csapata az Országos Egyetemi és Főiskolai bajnokság döntőjében kétszer III, hely a MAFC és SMAFC csapatai mögött.

Akkori legeredményesebb játékosunk Jánni Csaba volt, aki állandó tagja lett a magyar ifjúsági válogatottnak, 1970-ben elnyerte Komárom megye legjobb ifjúsági labdajátékosa címet.

Tanulás, utazás, edzés...

A legjobb ifjúsági labdajátékos

Jánny Csaba az Esztergomi Bányagépészeti és Bányavillamossági Szakközépiskola érettségiző diákja. Jórendű tanuló, két és fél évig volt az osztály KISZ-titkára. A SZIM Vasas kosárlabda-csapatának játékosa. Tavaly kilenc alkalommal volt ifjúsági válogatott. Részt vett az Ifjúsági Barátság Versenyen (Olimpiai Reménységek Tornája), ahol a magyar csapát ötödik helyen végzett. Ennyi a „nacionálé".

Szinte már gyanúsan sok a jóból: az iskolában is, a KISZ-ben is, a sportban is megállja a helyét Jánny Csaba. A külseje egyáltalán nem vall kosárlabdázóra. Vékony, az átlagosnál jóval magasabb fiatalembert képzeltünk magunk elé, ehelyett ugyan jól megtermett, de inkább „mackós" típusú legénnyel találkoztunk.

Kégel Tamás, az edzője tréfásan mondja róla:

— Csaba tulajdonképpen tunya embernek született. A sportnak köszönheti, hogy egyáltalán még lépni tud.

Az edzői csipkelődés miatt a fiatalember egy cseppet sem haragszik. A szemük ugyan összevillan, de ez a megértés, az „együtt kuncogás" fénye.

Komolyra fordítva a szót, még mindig az edzőt faggatom: mondjon véleményt neveltjéről. (Kégel Tamás egyúttal Jánny Csaba testnevelő tanára az iskolában.) Érdekes, hogy nem a sportbeli képességekkel, hanem az egyéb emberi dolgokkal kezdi. Azzal, hogy ugyan „kiugrott' társai közül (társak alatt az iskolai kosárcsapatot érti), de ezzel nem járt együtt a nagyképűség: továbbra is szerény, jó magatartású fiú, a kollektíva egyenrangú tagja.

A sportoló Jánny Csabáról ennyit mond az edző:

— Valóban nem kosárlabdázó típus, akár súlylökő is lehetne. Hazai és nemzetközi sikereit kivételes dobókészségének köszönheti. A biztos kézhez viszont rengeteget kell edzeni és Csaba ezt vállalja. Sőt, a kötelező edzésadag után szinte mindig bent marad a teremben; a palánk alatt „maszekol". Szorgalmával elérte, hogy ő a SZIM Vasas legeredményesebb dobója, az ifiválogatottnak pedig az irányítója.

Jánny semmi különöset nem talál abban, hogy neki a pályán és az iskolában egyaránt helyt kell állnia. Őt ugyanis erről kérdezem: nem jelent-e hátrányt az iskolában az, hogy élsportoló? Először nem érti a kérdést:

— Hátrány?... Miféle hátrány?.. — Ebből az értetlenségből rögtön kiderül, hogy iskolájában nem „üldözik" a sportolókat. De ehhez az is szükséges, hogy valaki a tanulásban is naprakész legyen. Csabának a mindennapos edzéseken kívül a könyvekre is marad ideje. Pedig most különösen nehéz a dolga:

— Érettségire készülök — mondja — szeretnék a Székesfehérvári Szabályozástechnikai Műszaki Főiskolára jelentkezni. Oda pedig minimum négyes átlag kell. A válogatott viszont az ifjúsági EB-re készül. Ez hetenként egy, de néha több napos keretedzést jelent Pesten.

Tanulás — utazás — edzés: ezek jelentik a változatosságot életében. Ám a legmegnyerőbb az egészben a természetesség, ahogy erről beszél. Nyoma sincs a hangsúlyokban a panasznak, vagy az önfitogtatásnak.

— Ez a dolgom, ezt csinálom! — Ez érződik a mondatokon és eszébe sem jut, hogy lehetne jóval békésebb életmódban is élni.

Jánny Csaba szeretne a tanulásban, a sportban is a legjobbak között maradni. És ennek megfelelően rendezi az életét...

Az országos középiskolai bajnokcsapat tagjai voltak:

Jánny Csaba, Mokánszki Béla, Szabó László, Hubert István, Vadász János, Füleki Attila, Árendás József. Dézsi Tibor, Horváth Gyula, Tóth Viktor, Bayer László, Vati István, Németh József, Kovács Károly. Rajtuk kívül az eredményes csapatok tagjai közül kiemelhetők:

Csaba László, Erdei György, Zsíros László, Manner Pál, Perjési Ferenc, Mucha József, Simon Károly.

a bajnoki aranyérem

a bajnok csapat

Felnőttként NB I-ben és NB II-ben is versenyeztek: Jánny, Simon, Csaba, Erdei, Hubert, Németh, Szabó, Tóth, Rittling Katalin és Dombrády Krisztina.

Atlétika:

Országos középiskolai bajnokság:

1972 /Kecskemét/ 110 méteres gátfutó csapat I. hely

110 méteres gátfutás egyéni: Ács István I. hely

Országos döntőkben szerepelt még: magasugró és gerelyhajító csapat, 4x1000 méteres váltó

Kiváló atlétákat neveltünk, akik közül később is eredményesen versenyeztek:

Fazekas János, Ács István, Böhm Ferenc, Pénzes István, Oravetz József, Horváth Gyula, Magyar József, Walcz Károly, Gergely Vince.

Torna:

1970 /Szombathely/ Országos középiskolai csapatbajnokság „B" kategória: III. hely

Kiváló tornászaink voltak:

Bugyul Sándor, Fülöp Tamás, Stadler Ferenc, Szenicza Ferenc, Pallós István.

A három alap sportágon kívül más sportágakból is kerültek ki neves sportolóink

Nagy Antal (Bp. Honvéd) magyar válogatott labdarugó

Mucha József (Ferencváros) magyar válogatott labdarugó

Schelkhammer Antal (Tatabánya) NB I –es kézilabdázó

Szabadidősport

A versenysporton kívül a tömegek számára is kitűnő szabadidős programok készültek:

Népszerű házibajnokságok: kosárlabda, labdarúgás, torna, atlétika sportágakban.

A komárnói Ipari Iskolával való kapcsolatból:

Sítáborban síoktatás

Balatonszepezden az iskola tábor helyén nyaraló és sporttáborok. Megelőzően sátortáborozás a Bükkben és a Balaton partján. A kollégium szervezésében természetjárás, turisztika működött.

A testnevelés és sportban, ebben az időszakban közreműködő tanárok, sportvezetők, edzők felsorolása:

- 1950-54: Toma János mérnök-tanár Mészáros Ferenc testnevelő tanár
- 1954-56: Dallos Ernő testnevelő tanár
- 1956-60: Mészáros Ferenc
- 1960-75: Kégel Tamás testnevelő tanár, kollégiumi igazgató
- 1964-73: Tóth Kálmán testnevelő tanár
- 1966-75: Kovács Jenő óraadó testnevelő tanár, tornaedző
- 1968-75: Bombicz László műszaki-tanár labdarugó edző
- 1968-70: dr. Bátyi Béla mérnök, tornaedző
- 1964-75: Dombrády József kollégiumi nevelő, term.járó csop. vezető
- 1968-72: Pusztai Ede főiskolai tanár, sportköri elnök

Kégel Tamás